

Terapeut

Pozdrav

Milí přátelé a hosté, Vás vítám na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými:

Milost a pokoj od Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista, ať je s vámi se všemi. Amen

Introit (Žalm 34, 19-20)

19 Hospodin je blízko těm, kdo jsou zkruseni v srdci, zachraňuje lidi, jejichž duch je zdeptán.

20 Mnoho zla doléhá na spravedlivého, Hospodin ho však ze všeho vysvobodí.

Píseň: EZ 244 - Pán Bůh je přítomen, klanějme se jemu

Modlitba

Prosíme Pane, pomoz nám dnes mít bdělou mysl, aby nás nerozptylovaly naše minulost, která je už pryč a také budoucnost, která ještě nezačala. Je na čase vychutnávat si život v přítomném okamžiku. Ať v duchu vnímáme tvou přítomnost a dokážeme za všech okolností plně žít. Dobrý Bože, chceme se s tebou dnes setkat a při tom si uvědomujeme, že za tebou často přicházíme s různými starostmi. Tady a teď chceme prostě být s tebou, ve Tvé blízkosti. Toužíme, aby se naše srdce naučilo odpovídat na tvou lásku. Věříme, že odvaluješ kameny, které nás tíží a brání nám poznat smysl života. Osvobodil jsi nás od pout, které nám nedovolovali se volně pohybovat. Vstal jsi z mrtvých a dáváš nám jistotu, že i my můžeme vstát spolu s tebou. Pozvedáš nás z vlastního dna a prachu. S tebou zakoušíme, že láska, s kterou si šel na kříž, zvítězila nad smrtí. Dej nám dnes účast na Tvém zmrtvýchvstání, ať poznáváme jak blízko si při nás a co všechno si pro nás vykonal. Amen.

I. Čtení (Lk 24, 13-35)

13 Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emaus, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty, 14 a rozmlouvali spolu o tom všem, co se událo.

15 A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi.

16 Ale něco jako by bránilo jejich očím, aby ho poznali.

17 Řekl jim: „O čem to spolu cestou rozmlouváte?“ Oni zůstali stát plni zármutku.

18 Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: „Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!“

19 On se jich zeptal: „A co to bylo?“ Oni mu odpověděli: „Jak Ježíše Nazaretského, který byl prorok mocný slovem i skutkem před Bohem i přede vším lidem,

20 naši velekněží a členové rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho.

21 A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo.

22 Ovšem některé z našich žen nás ohromily: Byly totiž zrána u hrobu

23 a nenalezly jeho tělo; přišly a vyprávěly, že měly i vidění andělů, kteří říkali, že je živ.

24 Někteří z nás pak odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy vypravovaly, jeho však neviděli.“

25 A on jim řekl: „Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci!“

26 Což neměl Mesiáš to vše vytrpět, a tak vejít do své slávy?“

27 Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma.

28 Když už byli blízko vesnice, do které šli, on jako by chtěl jít dál.

29 Oni však ho začali přemlouvat: „Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje.“ Vešel tedy a zůstal s nimi.

30 Když byl spolu s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim.

31 Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům.

32 Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“

33 A v tu hodinu vstali a vrátili se do Jeruzaléma; našli jedenáct učedníků a jejich druhy pohromadě.

34 Ti jim řekli: „Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Šimonovi.“

35 Oni pak vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (Lekce 29 - Hle, jsem služebnice Páně...)

REP

Píseň: EZ 297 - Děkujem ti, Pane Bože

Píseň: EZ 115 - Bůh je náš Pán a Král, zpívejme mu píseň chval

Kázání (Lk 24, 17 a 32)

17 Řekl jim: „O čem to spolu cestou rozmlouváte?“

32 Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“

Milí bratři, milé sestry, milí přátelé,

Co pro nás, znamená setkání učedníků s Ježíšem na cestě do Emauz? Velikonoční dny jsou charakteristické hlubokým **napětím** mezi ukřižováním a vzkříšením, mezi životem a smrtí. Podobně bývá cesta učedníků do Emauz charakterizována jako cesta z hlubokého pozemského smutku k zakoušení přislíbené nebeské radosti.

Která z cest ve Vašem životě pro vás znamenala něco podobného jako toto putování? Kdy se k Vám na vaší cestě Pán Ježíš přidal a vy jste si ho nejprve ne všimli, protože jste Ho nepoznali? A jak vlastně prožíváte Vaši osobní radost ze vzkříšení?

V našem dnešním příběhu můžeme zahlédnout průběh vlastní modlitby. Začínáme nějak po svém, možná jsme mrzutí, jako bychom kráčeli sami, možná k nám Bůh nemluví, a my nevíme proč. Možná tak nějak to cítili i ti dva z širšího kruhu Ježíšových učedníků a rychle to vzdali.

“No nic – Ježíš prohrál, oni prohráli. On je mrtev, oni žijí životem k smrti. Je na místě se domýšlet, proč opustili město a vydali se na venkov? Protože už nemohli déle čekat na zázrak? Protože je volal všední život, jejich zaměstnání, rodina, každodenní úkoly? Nebo protože už nechtěli dál čekat, že jejich naděje a očekávání byly pohřbeny spolu s Ježíšovým mrtvým tělem, sňatým z kříže?”

Z emauzského příběhu můžeme vyčíst pouze to, že Ježíšovu věc považovali za **ztracenou**. Ale ať už na ni chtěli zapomenout nebo na ni nemohli zapomenout, odříznout se od ní úprkem z dějiště Ježíšova konce nedokázali. Samotný Ježíš se k nim připojuje a jde s nimi, jeho přítomnost skoro nevnímají. S námi je to víceméně podobné. **Čekáme od Boha** jenom zázraky, jeho pravou viditelnost, skutečný nebeský hlas, čekáme a nic z toho se neděje. Slyšíme babské povídky o prázdném hrobě a o vidění andělů a ani to s námi nehne.

Emauzský učedníci se pořád k těm dramatickým minulým dnům vrací: „*Rozmlouvají spolu o tom všem, co se událo.*“ Ptali se jeden druhého a pokoušeli se najít odpověď. **Nebyli s tím, co se stalo, hotovi**. Potřebovali, jak by řekli dnešní psychologové, **čas** na to, všechno „*zpracovat*“. Zřejmě si připomínali ta či ona slova, která Ježíš řekl, i která někdo řekl o něm. Vraceli se do dnů, kdy byl konec ještě otevřený, kdy všechno ještě mohlo dopadnout jinak, a ptali se: Proč se stalo, co se stalo? Muselo se to stát? Měli či mohli jsme tomu zabránit? Mohlo by to dávat nějaký smysl? Je to opravdu konec, nebo ještě něco přijde?

Když nám umře blízký člověk, zejména stane-li se to nečekaně, hrajeme rovněž **podobnou hru**; je to v tu chvíli zřejmě jediná cesta, jak přijmout definitivu smrti.

Během jejich rozhovoru se k nim přidá onen Neznámý a šel s nimi. Proč ne, nebyla to doba **solitérů**, jenže dnes každý hledáme ve vlaku prázdné kupé, volné dvoje sedačky v autobuse. Evangelista nám ihned na rovinu sdělí, že **neznámý je sám Ježíš**. A dodá: Ale oni to nevěděli. Na vysvětlenou upřesní: „*Něco jako by bránilo jejich očím, aby ho poznali.*“ „*Cosi jim jako by zakrývalo oči*“, „*jako by jim někdo byl držel oči*“. Kraličtí zachovávají originalitu: „**Ale oči jejich drženy byly.**“

Co je to „*něco*“ (nebo „*někdo*“), způsobující, že ho nemohou ho poznat? Byla to jejich nevěra? Jejich nesprávná víra? Zůstaneme-li u textu, pak by stačilo říci: **jejich zármutek**. Zármutek nám často brání vidět skutečnost kolem sebe. Pro slzy dobře nevidíme, máme rozostřený zrak, jen matně se orientujeme ve vnějším světě; jsme zahleděni dovnitř, schouleni do sebe, sevřeni v sobě.

Spolucestující neznámý se zachová jako zkušený **terapeut**. Přiměje ty dva, aby se vyslovili, aby se jejich bolest dostala ven, aby řekli, co je tíží, proč jsou tak smutní. „*O čem to spolu rozmlouváte?*“ Strategie se osvědčila. Udávají, že mají pro svou beznaděj a zoufalství dobrý důvod. Slova **údivu**, ano **výčitky**, a to zřetelně nespravedlivé; vždyť takových, co nezaregistrovali proces s Ježíšem, muselo být v Jeruzalémě mnoho, ne-li přímo většina.

Z jejich vlastních slov se stávají **věty svědectví**. Mluví o odsouzení a popravě Ježíše Nazaretského. Zvěstovatele a činitele Boží vůle. Člověku „mocným skutkem i slovem“, který kázal a uzdravoval, odpouštěl hříchy a křísil mrtvé. On vzbuzoval veliké naděje: že se s ním a v něm splní starozákonní mesiášská očekávání, že to bude on, kdo přinese Izraeli **vykoupení**. Ale obrátil proti sobě nenávist vrchnosti, byl vydán římské moci a ta jej odsoudila na smrt na kříži. Potom pár z nich ještě čekalo, zda se něco nestane. A skutečně, zasvítit nám **paprsek nové naděje**: „*Naše ženy*“ našly prázdný hrob a měly vidění andělů, kteří jim zvěstovali: **Ježíš žije**.

Tedy něco jako tolkienovské „*Frodo žije*“. Učedníci si to běželi ověřit. Zjistili, že hrob je prázdný, ale Ježíše, neviděli.

Neznámý své učedníky pokárá. „Jak jste nechápaví! Proč váháte?“ „*To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci?*“ A aniž by čekal na jejich odpověď, vstoupí do své staré role autentického interpreta Zákona a Proroků. Totéž budou konat křesťané všech dalších generací, od dob apoštolských až podnes.

B+S

Cesta emauzských učedníků se může stát i pro nás ... **cestou k poznání Krista**. Bůh je spolu s námi také tam, kde se domníváme, že jsme velmi osamocení a nešťastní. Není nám známo, kdy přijde. ON se k nám připojuje na cestách – někdy tak nenápadně, že si toho ani nevšimneme. Je s námi tam, kde spolu mluvíme, kde probíráme otázky víry, kde otvíráme stránky Bible, tam kde Ho oslavujeme písněmi. Tam, kde převládá smutek a bázeň. Je přítomný v žehnání a lámání chleba; každé setkání – **jsou Emauzy**. Pokaždé, když jsme na bohoslužbách, každé když se sejdeme na zahradě, na brigádě, každé když se radujeme společně s přáteli nebo s rodinou, jsme vlastně na cestě do Emauz, kde potkáváme živého Krista. Amen

Modlitba

Přiveď nás z míst, kde se nacházíme, tam, kde nás chceš mít, učíš z nás nejen pouhé strážce odkazu, ale živá znamení tvého přicházejícího království. Naplň nás vírou, nadějí a láskou, které tvoří jádro evangelia, a mocí Ducha svatého dej, ať jsme jedno. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 528 - Byl jsi tam, když byl křižován můj Pán

Ohlášky

Přímlovná modlitba

Bože Stvořiteli, chválíme tě za všechna naše společenství, která chtějí slovem i skutkem vyznat svou víru ve zmrtvýchvstalého Krista, který dává život.

- Prosíme veď kroky všech, kdo vydávají svědectví evangeliu a usilují o jednotu
- Dej ať ti vzdáváme díky za zkušenost, kterou se zmrtvýchvstalým Kristem učinili dva učedníci putující do Emaus
- Dej, abychom Kristovu přítomnost zakoušeli na své cestě i my. Zapal naše srdce a otevři rozum, abychom v síle jeho zmrtvýchvstání svědčili o tvé přítomnosti
- Vzdáváme ti díky za to, že již od počátku věků, z pokolení do pokolení neustále probouzíš zástupy svědků, kteří předávají apoštolskou víru
- Prosíme tě, abychom zůstali věrni víře, která nám byla svěřena, a společně hledali nové způsoby hlásání evangelia
- Slitovný Bože, vzdáváme ti díky za to, že jsi křížem svého Syna smířil se sebou svět
- Posiluj naši víru, abychom my sami i každé naše církevní společenství dokázali jednat podle Kristova příkladu a s účinnou pomocí byli nablízku lidem v jejich životech, utrpení i smrti
- Bože, vkládáme do tebe svou naději a chválíme tě pro Ježíšův slib: „*Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.*“
- Ty vidíš všechny pochyby, které nás na cestě za tebou svazují a vstupují do našich srdcí. Dej nám odvahu, abychom odhodili všechny obavy a s novou důvěrou vykročili po stezce směrem k naplnění tvé vůle.

Pane, do Tvých rukou svěřujeme naše životy a v tichosti ti předkládáme své osobní modlitby...

Vyslyš nás, prosíme, skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu.

Otče náš, kterýž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Slůvko dětí

*Píseň: EZ 300 - Hosana, hosana, hosana Bohu na nebi
EZ 719 -Mou cestu v rukou máš, jdu s důvěrou*

Posláni (Mt 6, 22)

Světlem těla je oko. Je-li tedy tvé oko čisté, celé tvé tělo bude mít světlo.

Požehnání

Ať vás obdaří pokojem Pán, který světlem zvítězil nad temnotou.

Ať vás obdaří pokojem Pán, který životem zvítězil nad smrtí.

Ať vás obdaří pokojem Pán, který láskou zvítězil nad samotou. Amen

Píseň: EZ 714 – Někdo mě vede za ruku, když bojím se jít tmou

*1. Poslal Bůh anděla, jméno má Gabriel,
navštíví s poselstvím zem zvanou Izrael.
Tam čeká Maria v městečku Nazaret,
syn se jí narodí, vykoupí celý svět.*

*2. Cestu mu připraví hlas Božích proroků,
jež nás zvou k pokání vzdát se svých nároků.
Vždyť se Bůh vzdal svých práv, slávy trůn nečeká,
přichází s námi být jako Syn člověka.*

*3. Proto dnes s Marií duše má velebí:
Ty jsi Bůh spasení, světlo mé na nebi.
S královstvím pokoje přichází také k nám,
srdce své, Pane můj, pro tebe přichystám.*